

Gorenjec

Št. 45. — Leto XX. — Kranj, dne 7. novembra 1936.

Uredništvo in uprava je v Kranju, Strossmajerjev trg št. 1. Telefon št. 73 „Gorenjec“ izhaja vsako soboto. Dopise sprejema uredništvo do srede zvečer. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankiranih pisem ne sprejemamo. — Naročnina za „Gorenjec“, celoletno 40 Din, polletno 20 Din, četrtletno 10 Din, posamezna številka 1 Din.

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Na delo!

Občinske volitve so v Gorenjski kotlini po večini končane. Izpadle so tako, kakor je bilo pričakovati. JNS je končala v našem srezu svojo slavno dobo — tudi v občini Stražišče, kjer je sicer z nezadovoljno večino zaenkrat zmagala s pomočjo štrajka, ki je bil po programu ljudske fronte v volilne namene inseciniran, ter s pomočjo komunizma, ki se je z JNS tako lepo združil, vendar bo tudi ta zadnja zabloda veliko prej končana, kakor pa si nekateri mislijo.

Ker je JNS v Kranju odstranjena iz pozorišča in ker je dovolj preskrbljeno za bodočnost, da od te „slavne“ dobe v Kranju ne bo ostalo ničesar drugega, kakor oni znani spomenik za Narodnim domom, mislimo, da je čas, da prepustimo kranjske JNS generale lepo v njih zatišju dotlej, dokler se bodo mirno zadržali, če tudi je to težko, v očiglednostasnostim, ki jih pri pregledovanju njih gospodarstva v JNS dobi skoro dnevno odkrivamo.

A vendar, ker čas teče, ker se zamujene prilike dajo le težko popraviti, se bomo z deli, ki so jih v preteklosti ti velemožje zakrivali, bavili samo tedaj, če bomo izzvani, ali če bodo to zahtevalo posebne prilike. V ostalem pa bomo našo glavno pozornost posvetili konstruktivnemu delu za javno dobro, ki je v našem mestu tako potrebno in ki je v zadnjih treh letih skoro popolnoma zaostalo.

Kakor smo že ponovno poudarjali, zastopamo stališče, da je potrebno sedaj, ko stojimo na razvalinah JNS gospodarstva,

vse sile posvetiti gospodarskemu napredku,

da se zamujeno čimpreje nadomesti. K temu delu kličemo in pozivamo danes prav vse one, ki so dobre volje in ki jim je blagor mesta, v katerem živijo v resnici na srcu. Ponovno vabimo vse konstruktivne elemente na delo, ki ga je toliko, da ga bomo le s težavo zmogli. Seveda pričakujemo, da se bodo oni, ki so v JNS dobi povzročili toliko gorja in toliko škode, sami umaknili v zasluženo zatišje do tedaj, da bo čas prinesel pozabljenje za vse hudo, kar so ga zakrivali.

Združenje kranjske občine z občino Primskovo

je že postalo gotovo dejstvo in je le vprašanje nekaj dni, kedaj bo združitve tudi uradno proglašena. Združitve bo sprva prinesla nekaj bremen, ker se ne more pričakovati, da bi v prvih letih donos priključitvenih krajev znašal toliko, kolikor bodo znašale potrebe. Vključitve pa je bila ta priključitev skrajna nujnost, ki smo jo v našem listu že večkrat utemeljevali. Na periferiji tega novega Kranja ležeci kraji, kakor Rupa, Čirčiče bodo tudi prihodnje še nekaj časa ohranili svoj vaški značaj, medtem, ko pričakujemo, da postanejo Primskovo, Klanec in Huje v najkrajšem času del mesta samega, posebno ko se bo izvršila sedaj ne več odložljiva

zveza Kranja s Hujami po novem mostu čez Kokro iz sredine mesta,

Dokler je obstajala kranjska občinska uprava iz samih članov JNS se ni hotela nikoli baviti s tem perečim vprašanjem, četudi je za velik del starega Kranja življenjskega pomena. Zakaj se je občina proti novemu mostu tako pasivno zadržala je vsakemu, ki količkaj pozna naše razmere, dovolj jasno in mi zaenkrat v smislu uvodoma izrečenega načela nočemo o tem razpravljati. Pričakujemo pa z vso sigurnostjo, da bo sedanja občinska uprava zavzela v tem vprašanju aktivno vlogo, ker je predvsem dolžnost občine, da skrbi za potrebno komunikacijo v občini sami. Kako velik napredek je nastopil v zadevi nujnosti zgraditve kokriškega mostu, dokazuje sklep, ki ga je pred kratkim

napravil okrajni odbor J. R. Z. na svojem posvetovanju o potrebah okraja za banovinski proračun. Enoglasno so se namreč izrekli, da so pripravljene z vso vneto podpirati obč. akcijo za zgraditev mostu čez Kokro v Kranju ter za priključitev zveznih cest na novi most. S tem je postala zadeva mostu čez Kokro v Kranju ne zgolj občinska zadeva, ampak zadeva celega okraja. Ker se z gotovostjo pričakuje tudi podpora od strani cestnega odbora, kakor tudi od banske uprave, ni dvoma, da je prišla zadeva sedaj v pravi tir in se bo tudi izvršila.

Ena najnujnejših potreb, ki se ne da več odlagati je

gradba novega ljudskošolskega poslopja,

V tem smo si v Kranju menda vsi edini! Razpuščeni občinski odbor sicer ni zadevo smatral za posebno nujno, kakor se je pokazalo sedaj, ko je nova uprava zahtevala izvršitev šolskih načrtov, ki so se oddali za velikansko vsoto, a jih je prejela šele po mnogih urgencah!

Po teh silno dragih načrtih bi stalo samo gradbeno delo nad osem milijonov dinarjev. Ker stane zemljišče okroglo 500.000 dinarjev in bi stala oprema za tako drago šolo nad en milijon dinarjev, bi občino veljala nova ljudska šola celih deset milijonov dinarjev. Kakor je iz tega računa razvideti — je JNS režim poleg velikopoteznega načrta za kopalnišče oskrbel nič manj velikopotezen načrt za šolo! Ako bi hotela sedanja uprava tako šolsko stavbo graditi, morala bi dobiti vsaj osem milijonov dinarjev posojila, kar bi veljalo občino za obresti, amortizacijo in vzdrževanje šolskega poslopja letno nad en milijon dinarjev. Ker znaša sedanji celotni proračun kranjske občine letno nekaj nad poldrug milijon dinarjev, si lahko vsak sam napravi prognozo za proračune prihodnjih let, ako se upošteva, da znašajo dosedanja šolski izdatki komaj nekaj nad stotisoč dinarjev letno. Primanjkljaj prihodnjih let bi znašal v tem slučaju letnih en milijon dinarjev in je kranjskim meščanom na prosto dano, da premišljujejo na kak način bi se dali dohodki kranjske občine za letnih en milijon dinarjev zvišati, ne da bi se vsak posamezen meščan znatno obremenil.

Za človeka, ki ne pozna razmer v Kranju je v resnici nerazumljivo, kako je mogla prejšnja občinska uprava dati naročilo za napravo tako obsežnih načrtov za ljudsko šolo, po katerih naj bi se zgradila stavba tako luksurijsko in drago, kakor jo ni menda v celi državi. Poznavalcu razmer pa je jasno, zakaj se je to zgodilo! Vidimo isti pojav, kakor pri kopalnišču nesrečnega spomina. Proračun za šolo deset milijonov dinarjev, za kopalnišče tri milijone dinarjev, pri čemer pa nihče ni vprašal, kje se bo dobil denar in pri čemer nihče ni vprašal, kaj bo z ostalimi nujnimi javnimi deli, kakor most čez Kokro, pokopališče, razširjenje tekstilne šole in še veliko drugega. In vendar so isti ljudje imeli že nekaj skušenj, ko so iskali samo 700.000 dinarjev posojila, katerega pa v treh letih kljub svojim zvezam niso nikjer dobili. — Morda jih je zapeljal vzgled po Prevolji, pri kateri se je skoraj milijon dinarjev na tako slabo lahek način dobil, pri čemer pa menda nihče ni pomislil na težke posledice, ki se kažejo v tem, da je občina brez vsake protivrednosti letno obremenjena za cca 60.000 dinarjev.

Mišljenja smo, da se da tudi v Kranju zgraditi prav lepo, moderno ljudskošolsko poslopje z opremo vred za vsoto največ do pet milijonov dinarjev, za kar je mogoče, da se dobijo sredstva, od katerih je že okroglo tri milijone na razpolago, dva milijona pa bi se moralo pridobiti potem kreditne operacije. — Kranjsko meščanstvo bo poskrbelo, da se bo šola za ta denar zgradila, v takem obsegu, da bo vsem modernim in res-

ničnim zahtevam odgovarjala. Kranjsko meščanstvo pa bo tudi skrbelo in je že vse potrebno ukrenjeno, da se šolsko vprašanje vključ v izvršenim načrtom ne bo mogla več zavlačevati, ampak da se bodo gradbena dela kljub raznim taktičnim potezom v kratkem razpisala ter z gradbenim delom v najkrajšem času tudi začelo.

Že leta in leta se govori

o regulacijskem načrtu,

za katerega je tudi kranjska občina izdala prav lepe vsote. Vključ temu pa še danes nimamo v Kranju nobenega regulacijskega načrta. — Pri vsaki novi zgradbi se pokažejo tešave, ki se kaj različno rešujejo. Cesar mnogi v Kranju še vedno ne vedo in kar smatramo za potrebno, da javno pribijemo, je pač dejstvo, da Kranj do danes nima nobenega regulacijskega načrta v smislu veljavnih zakonskih predpisov in da načrt, ki ga označuje kranjska občina, kot svoj regulacijski načrt, in ki je nastal tako, da so se po kranjskem polju potegnile z ravnalom linije, ki so se navadno rezale tako, da je nastalo polno za zidavo neporabljenih trikotov, ni obvezen ne za občino in ne za posameznika.

Ob 50-letnici

Katoliške in slovenske vrste so se zadnje dni v Kranju prav razveseljivo in odločno razgibale. Vse svoje misli in čustva so usmerili na svojega duhovnega vodnika — kranjskega župnika in dekana g. Matijo Škerbca. Vedno je med njimi, vedno se razgovarja s tem ali onim, ga uči ali daje nasvetov pa vabi k delu. To pot pa so bili aktivni njegovi prijatelji, ki so mu pripravili v veliko iznenadenje prisrčno akademijo na predvečer njegovega 50-ega leta.

Radi imajo vsi brez razlike po naših društvi in odsekih kranjskega dekana. Vsi občudujejo njegovo delo v cerkvi in njegovo voljo za pozitivno delovanje v javnem življenju. Neizčrpno je delaven v cerkvi in v javnosti kot čebela, kar mu priznavajo tudi nasprotniki.

Kulturni delavci okrog Ljudskega doma so izrabili 50. rojstno leto svojega g. dekana, da mu izrazijo priznanje za njegovo delo v svetišču in v kranjskem mestu. Izrabili so te trenutke, ker so mu hoteli pokazati, kako radi ga imajo in kako ga cenijo (ne samo ob jubileju). Pred tako žilavim, energičnim in premočrtnim likom mora vsak potegniti klobuk z glave. Trenutno mu kdo tudi kaj zameri, ker ga ne razume. Vsi pač niso praktični, da bi izrabili primerne trenutke za večja dela. A ustvarjajoči duh mora preko malenkostnih in osebnih ovir in ko je delo izpeljano, capljamo vsi za g. dekanom in mu prav dajemo.

Pred Abrahamom so mu priredili zelo prisrčen večer. Pred razsvetljenim župniščem so udarili v noč močni in lepo uglašeni zvoki naše tržiške godbe.

Gospod Pavle odhaja

Nekaj posebnega pomeni za kranjsko javnost vest, da gospod vikar dr. Simončič odhaja. Saj je do sedaj on držal tisto nepretirano trajico, katerega je za faro in za dušno pastirsko delo tako zelo potrebna. Menjvali so se kaplani, prihajali, po 2 do 3 leta delovali, gospod Pavle jih je uvažal v kranjske razmere, zopet so odhajali in novinci so pri „starem“ gospodu dobivali oporo in orientacijo. Da niso na slepo zastavili svojega dušnopastirskega pluga.

Gospod Pavle je prišel v Kranj l. 1923. in je pod vodstvom pokojnega dekana gospoda Koblarja z vso živahno in žilavo delavnostjo posvetil svoje zmožnosti duhovni preroditvi lepe kranjske župnije. Skozi 6 let je z mladostnim ognjem prerajal in dvigal duše in srca. V šoli in v spovednici, v cerkvi in v društvi, povsod je z radostjo in plemenitim svojim značajem pridobival srca mladine in jih užigal za resnične in trajne ideale. Dobro še pomnijo kranjski farani, kako pozno je

Začasna občinska uprava je morala nemudoma ta velik nedostatek odpraviti, kar je storila s tem, da je odredila izvršitev vseh onih občinskih sklepov, ki so se napravili v zadevi regulacije ter izročila izvršitev regulacijskega načrta znanemu strokovnjaku univerzitetnemu profesorju Vurniku iz Ljubljane, ki bo tudi predložil v najkrajšem času javnosti svoj regulacijski načrt kranjskega mesta in okolice.

Regulacijski načrt je sedaj postala toliko bolj nujna zadeva radi priključitve Huj in Klanca in s tem povečane nevarnosti, da dobimo v neposredni bližini mestnega centra, taka naselja, kakor jih vidimo v vsej kranjski okolici. S tem regulacijskim načrtom bo obenem rešeno tudi vprašanje, kje se naj postavi novo kopalnišče, pokopališče, parki, športni prostori kakor tudi druga javna poslopja, katerih imamo v Kranju tako malo doslej, a jih bo bodočnost zahtevala. Vsa taka važna aktualna vprašanja so zadnja tri leta počivala, sedaj pa se mora na izvršitev vseh delati s polno paro in se že dela. Zato je s sigurnostjo računati, da se bodo že prvi konkretni uspehi pokazali v najkrajšem času.

V lepem številu so prihтели meščani sosednjega Tržiča z občinskimi odborniki in novim, izvoljenim županom g. Majeršičem na čelu, da se ob tej svečani priliki ponovno zahvalijo svojemu bivšemu pastirju za socialne spomenike, ki jih je slavljence postavil in dal Tržiču. Tržiška ljubezen do duhovnika mora biti vsakemu drugemu vzor in lep zgled.

Po podoknicah so se v okusni in za to priliko olepšani dvorani Ljudskega doma vrstile točka za točko po programu, ki ga je pripravilo Prosvetno društvo. Primerne in lepo odpete pesmi, godbeni komadi in govori o slavljenju — duhovniku in slavljenju — javnem in socialnem delavcu, vse to je hitro šlo mimo nas. Ljubkost so se dali vsemu programu otroci, ki so se v svoji za ta jubilej prirejeni deklaraciji spominjali dekana g. Škerbca in njegovih del. Simboličnega daru, kelih iz njegovih rok, bo zato slavljenec vedno vesel.

Ves večer je izzvenel v družabnem domačem razpoloženju. Tudi v Kranju so se razmere mnogo spremenile. Tudi v Kranju imajo duhovniki danes mnogo prijateljev. Ta zveza, vidna ob tej svečanosti, pa mora trajati tudi dalje. Če bomo držali tako skupaj, bomo močni in naša stvar bo šla v zlato klasje. Podobnih sestankov z našimi duhovniki, delavci, inteligenti in obrtniki pa kmeti in trgovci nam morate še dati, da zaživimo v pravo družino, kjer ima vsak stan svojo enakopravno besedo in kjer se zabišejo vse razlike med stanovi.

G. dekanu pa daj Bog še dolgo dela med nami!

je včasih, zlasti pred prazniki, gospod Pavle odhajal iz spovednice. In prav v teh letih, ko ni bilo dveh kaplanov, je čas zahteval veliko spretnosti in vztrajnosti: ni bil samo dušni pastir v cerkvi, tudi v dvorani v mnogih društvi in tudi na novo nastajajoče tovarne so vnetega gospoda opazovali na nove potrebe; treba je bilo misliti na bodočnost delavskega stanu. Res, gospod Pavle, je torej od početkov budno stal ob strani delavcev in jim s svojim modrim vodstvom vedno pomagal. Zahajal je k sejam in sestankom, dajal trdne smernice pri borbi za delavske pravice; podpiral je delavstvo ne samo moralno, ampak tudi gmotno. Veliko potov je bilo treba, mnogo časa je žrtvoval ko je prihajal k zborovanjem in še več tedaj, ko je hodil intervenirati in prosit za delavstvo k podjetnikom. Nič čudnega, če je gospod s svojo nesebično ljubeznijo za delavske koristi, dobil med delavstvom časten naslov: „naš voditelj“. Kre-

menito je zvenela njegova beseda, ko je tu-
di na prižnici neustrašeno dvigal svoj glas za
obnovo socialnega reda v duhu božjih načel,
kakor jih oznanja delavcem in podjetnikom
Kristusova Cerkev v svojih socialnih okrožni-
cah. — Po šestih letih svojega vnetega dela je
g. Simončič za nekaj časa zapustil Kranj. Ra-
di študija se je mudil nekeje časa v Ljubljani
nato pa kot kurat v begunjski kazalnici. Po
kratki dobi treh let se je kot doktor bogoslov-
ja vrnil v Kranj, kjer je vršil odslej dolžnosti
kranjskega vikarja. Svoje sposobnosti je gos-
pod Pavle pokazal tudi s tem, ko je kar dva-
krat vedil kranjsko faro kot župni upravitelj
in sicer l. 1928 po smrti g. Koblarja in drugič
l. 1933-34, ko je imel sedanji dekan g. Škerbec
v belgrajskih celicah svoje nezaželjene počit-
nice.

Zares, velikih zaslug, ki jih ima za našo žup-
nijo g. dr. Simončič, se farani zavedamo pose-
bno sedaj, ko se poslavljamo od ljubeznive-
ga gospoda. Mladina na gimnaziji, katero je
tri leta poučeval, dekleta, katera je vodil v
Mar. družbi in dekliškem krožku, fantje pri
nekdanjem „Orlu“, delavej v Prosvetnem dru-
štvu in zlasti oni, ki jih je gospod Pavle obi-
skoval na bolniški postelji in oni ki jih je
dvigal v spovednici — vsi ti Vam hvaležno
kličejo v slovo: Z Bogom! Zelimo in prosimo,
naj Vas Gospod tudi v novi službi stolnega
vikarja obilno blagoslavlja, da bo po Vaši
pastirski vnemi rast milostnega življenja v
dušah Vaših bodočih ovčic rodila trajne sado-
ve! Bog z Vami, gospod Pavle!

urada s pomočjo mestne policije v Kranju na-
pravili revizijo kakovosti vag, uteži in mer,
oziroma posod. Zaplenili so večje število vag,
uteži in mer in to povečini kmečkim prodajal-
cem, tako da so kmetje prišli ob svoje vage in
mere, poleg tega pa bodo menda še kaznovani
od okrajnega načelstva v Kranju z občutno
kaznjajo.

Prizadeti nimamo proti temu, da bi bil red
pri prodaji živil, oziroma poljskih pridelkov,
nobenih pripomb. Toda način organov meroiz-
kusnega urada, ki so prišli brez vsake pred-
hodne opozoritve, se nam zdi šikana, ki je ne
moremo razumeti. Posebno zato, ker 99 odstot-
kov kmetijskih prodajalcev ne ve, da morajo
biti vage in mere cementirane od meroizkusne-
ga urada vsaki dve leti, čeprav jih kmet rabi
za svoje potrebe, znano pa je to le koncesijo-
niranim prodajalcem. Ako obstoji res zakon ali
naredba, da mora tudi kmet za svoje potrebe
imeti cementirane vage, uteži in mere, naj
kmeta v tem preje pouče, bodisi od meroiz-
kusnega urada ali od okrajnega načelstva.

Prav nič ne kaže razburjati že itak nezado-
voljnega kmeta s takimi postopki, posebno se-
daj, ko imamo vendar kmetstvo vlado.

Prizadeti kmet okoličan.

Posredovalnico za službe je otvorila skupina
poselske zveze v Kranju. Nahaja se v lokalu
Jugoslovanske strokovne zveze v Delavskem
domu. Posluje vsak dan od 9. do 12. in od 15.
do 18. ure.

Odlična operna pevka Zvonimira Zupečeva
sodeluje v pondeljek zvečer pri koncertu Glasb.
šole v telovadnici gimnazije.

Vincencijeva konferenca v Kranju bo v dneh
od 9. do 15. novembra pobrala prostovoljne
prispevke za božično obdaritev sirot in po-
moči potrebnih. Upamo, da bodo meščani z
razumevanjem in obilno materijelno pomočjo
podprli to akcijo.

Ljudski oder bo otvoril letošnjo gledališko
sezono v soboto dne 7. t. m. ob pol deveti uri
zvečer z Žigonovo dramo „Kadar se utrga
oblak“. Ker je drama mladega pisatelja moč-
no in učinkovito delo ter je zasedba z prizna-
nimi igralci porok, da bo igra dobro uspela.
se bo naše občinstvo gotovo v lepem številu
udeležilo premijere. Igra se bo ponovila v ne-
deljo, 8. t. m. ob 4. uri popoldne. Občinstvo
si lahko nabavi vstopnice v predprodaji v
knjižarni „Ilirija“, v nedeljo dopoldne pa pri
g. R. Markeljnu v Skofiji.

Dela na preložitvi Gaštejskega klanca se bo-
do začela te dni. Gradbeno podjetje Slavce
vrši že sedaj vse predpriprave, tako, da se bo
z delom pričelo že prihodnji teden.

Čudno razburjanje. V zadnji številki smo
poročali o čudnem načinu izražanja rodoljub-
lja nekaterih kranjskih prenapetežev, ki so
opljuvali letak Prosvetnega društva. Letak je
bil namreč nabit na oglasni deski emigrant-
skega društva Sloga in je naznanjal predava-
nje o naši Goriški. Naša notica je dotične gos-
pode, ki so vsem prav dobro znani, tako raz-
burila, da so se morali v svoji jezi znesti nad
kom. Tako je prišla prav — oglasna deska,
katero so sneli z zidu in odnesli. Čudna je ta
zadeva, vendar značilna za Kranj. Gospode
pa opozarjamo v njihovem interesu, da desko
vrnejo na njeno mesto, ker jih bomo v na-
sprotnem slučaju imenoma oddali prizadetemu
društvu, ki si bo gotovo znalo priboriti svoje
pravice.

„Gorenjski rejec malih živali v Kranju“ ob-
vešča vse interesente za nabavo sanskih koz, da
je rok za prijavo samo še do 14. novembra.
Na kasnejše prijave se društvu ne bo moglo
ozirati. Vsa pojasnila in prijave daje tajnik
društva — Kranj-Huje 15. Ne zamuditee pri-
like.

Odbor Gorenjskega rejca v Kranju.

TRŽIČ

„Pri belem konjičku“ je naslov igre, ki bo
prva v tej sezoni na našem odru. Uprizorjena
bo šele 15. novembra t. l. in kdor pozna lokalne
razmere, bo upravičeno upošteval to zakasnitev
oderskega dela.

Veseloigra „Pri belem konjičku“ je doživela
povsod čudovit uspeh. Kot opereta je v ljub-
ljanski operi doživela rekordno število uprizo-
ritev. Kot veseloigro jo je šestkrat uprizoril
Ljudski oder v Ljubljani in je zlasti poznani
gosp. Novak v vlogi Bucka žel popolen uspeh.
V Trziču pa ga bo skušal prikazati g. Oman.
Tudi ostale vloge so v dobri zasedbi.

Veseloigro odlikuje neprisiljen, naraven hu-
mor, ki vso igro človeka žene v smeh in dobro
voljo. Postavljena je v naše slovensko okolje.

S to igro pričenjamo sezono, v kateri se bodo
nedeljo za nedeljo vrstile dobre in privlačne
igre ter tudi razvijeno občinstvo zadovoljevale.
Sredi sezone bo prišla na oder tudi ena ope-
reta. Zaključili pa bomo sezono z lepo in mo-
gočo proslavo 40 letnega prosvetnega delova-
nja v Trziču.

Tedenske novice

KRANJ

Proslava Jadranskega dne, ki se je vršila v
soboto 31. oktobra 1936, je uspela proti vsemu
pričakovanju dobro. Krajevni odbor Jadranske
Straže v Kranju si s tem dovoljuje izraziti hval-
ežnost vsem, ki so kakorkoli podprli njegovo
prizadevanje in omogočili to pomembno prire-
ditev. — Zlasti se čuti dolžnega izreči zahvalo
pevskim zborom „Prosvetnega društva“, „Slo-
ge“ in „Sokola“ ter Glasbenega društva, ki so s
svojim nastopom na akademiji manifestirali za
stvar, ki je v živem interesu celokupnega ju-
goslovanskega ljudstva in bodočnosti jugoslo-
vanske države. Dal Bog, da bi njihova pesem
odjeknila v srcih vseh, ki so jo poslušali ter
jih združila v borbi za isto stvar. — Čuvajmo
naše morje! Predsednik dr. J. Bežek.

Udruženje vojnih invalidov v Kranju ponovno
obvešča vse svoje člane in članice, da je v
Škofji Loki razpisana kantina, za katero se je
treba takoj javiti pri tukajšnji organizaciji za-
radi točnih podatkov.

Isto tako opozarjamo vse člane in članice, pa
tudi nezavedne invalide, da se javijo s svojimi
knjižicami zaradi izstavitve novih legitimacij,
kakor že poroča naš časopis „Vojni invalid“.
Stvar je nujna, zato pazite, da ne bo prepozno.
Kraj. odbor Udruženja vojnih invalidov Kranj.

Tekoči teden se je otvoril v Kranju v Pre-
šernovi ulici novi Buffet pri Stankotu. Lastnik
je Stanko Kapušin. Nov Buffet je prav udobno
preurejen.

Iz kranjskega živilskega trga, V ponedeljek,
dne 26. oktobra t. l. so organi meroizkusnega

Prva največja urarska in zlatarska trgovina na Gorenjskem Vam nudi
strokovno preiskušene ure, zlatnino, srebrnino, jedilni pribor, očala
in ostalo optiko po najnižjih cenah. Za vsako kupljeno uro garantiram
5 let. Popravila urarska in zlatarska se edino tu strokovno popravijo
pod garancijo. — Največja izbira poročnih prstanov kakor tudi krasna
darila za ženinke in neveste.

Ivan Levičnik,
KLANJ urar JESENICE

Gorenjci nosijo TIVAR-jeve obleke, ker so dobre in poceni

TIVAR OBLEKE

Škerbec Matija.

Šenčurski dogodki

(Dalje)

V naši državi izvira mnogo gorja in neprilik
ravno odtod, ker mnogi nočejo umeti, da so tukaj
različne narodne duše, različno pravno, socialno,
kulturno in versko pojmovanje; kratko, da so v
tem „edinstvenem narodu“ različne narodnosti.
Drugo zlo je pa ta omejenost pri mnogih, ki dru-
gega presojujejo le iz svojega stališča, le iz svojih
kulturnih in socialnih razmer, nočejo se pa uživeti
v duševnost bratskega naroda.

Če tako v prijateljskih razmerah, kakor smo
mi, živiš s srbijanci, potem ti postane jasno kot
beli dan, da nismo en narod. Če bi tudi isti je-
zik govorili, pa nismo en narod. Jezik sam po mo-
dernem pojmovanju še ne ustvarja naroda. Radi
jezika samega bi bili Slovenci s Srbi lahko en
narod, saj med nami gotovo ne vladajo večje je-
zikovne razlike, kakor obstojajo med severnimi
in južnimi Nemci. Ni samo jezik to, kar ustvarja
poseben srbski narod in od njega različen pose-
ben slovenski narod. Narod, ustvarja predvsem
narodna zavest! Kakor se človek samega sebe in
svoje eksistence zaveda, tako se tudi narod zaveda
svojega narodnostnega bivanja. Če te zavesti ni,
pa tudi naroda ni. Če pa v narodu obstoji zavest
o lastni narodni eksistenci, potem je največja
nesmiselnost tajiti to, kar obstoji. Kakor bi bila
glupost tajiti obstoj Jugoslavije, ker bi to naspro-
tovalo zgodovinskemu dejstvu, tako je tudi to
omejeno mišljenje, če kdo taji obstoj slovenskega
naroda.

Ta zavest o lastnem narodnem obstoju pa
mora biti utemeljena v različnih dejstvih, kakor
so: različen jezik, različna kultura, različna ve-
ra itd.

V naših debatah na dvorišču jetnišnice v Bel-
gradu in kasneje v Sremski Mitrovici mi je po-
stalo jasno, da smo Slovenci poseben narod, raz-
ličen od Hrvatov in Srbov, da so tudi Hrvatje od
Srbov različen narod, čeprav imajo isti jezik. Vsaj
90% Slovencev nosi v sebi jasno zavest, da smo
Slovenci lasten narod. Kakor smo imeli v Avstri-

ji nemčurje, ki niso hoteli priznati ne slovenstva,
ne slovenske kulture in še manj politične samo-
bitnosti, tako žal ta rod tudi v Jugoslaviji ni iz-
umrl. Prej so bili nemčurji, ali v Istri lahoni, se-
daj pa igrajo podobno vlogo takozvani „jugoslo-
veni“, ki tajijo obstoj posebnega slovenskega na-
roda, in govore o nekem „jugoslovanskem narodu“,
ki ga nikjer ni . . .

99% Hrvatov noče nič slišati o kakem kul-
turnem „jugoslovanstvu“, ravno tako pa Srbu ne
pride niti na misel, da nehal biti Srb in da bi postal
„Jugosloven“.

Razen par tisoč slovenskih narodnih bastar-
dov ni nikjer drugih jugoslovenov. Kje je torej
jugoslovanski narod? Brez ljudi, brez narodne
zavesti ni naroda!

Da se pa prav razumemo, moram pripomniti,
da se beseda „narod“ rabi lahko v dveh različnih
pomenih. Če pravimo „narod“, imamo navadno
pred očmi kulturni pojem naroda. Kulturno smo
Slovenci poseben narod, ker imamo to zavest o
svoji narodni eksistenci, ker imamo svojo lastno
kulturo, svojo lastno individualnost. Drugače je,
če govorimo o narodu s političnega stališča. Poli-
tično pa Slovenci ne tvorimo svoje lastne politi-
čne osebnosti, to je svoje lastne slovenske države.
Če govorimo torej o narodu s političnega stališča,
potem lahko trdimo, da smo jugosloveni, oziroma
da obstoji en jugoslovanski narod, to je ena ju-
goslovenska država, kar je zgodovinsko dejstvo.
Kulturno smo Slovenci poseben narod, različen
od Hrvatov in Srbov, politično smo pa s Hrvati
in Srbi skupno en narod, to je ena država.

Če torej govorimo o „narodnem edinstvu“ s
političnega stališča, potem smo pač vsi za narodno
edinstvo, to je za eno narodno državo. Drugo
vprašanje pa je, kako si jaz to „narodno edinstvo“
predstavljam. Moje telo je tudi eno in edino, to-
da to ne obstoji samo iz enega uda, ampak edi-
nost je organska, je členovita, obstoji iz več udov,
ki skupno ustvarjajo enotnost telesa. Podobno je
tudi pri državi, posebno pa pri naši jugoslovanski
državi, ki obstoja iz tako različnih udov, ki so po
kulturi, veri in zgodovini tako različni. Jugoslo-
vansko edinstvo ali edinstveno državo si mi pred-
stavljamo organsko, ne pa mehanično ali pa ne-

kako kemično, kjer bi se vse različne vere, kul-
ture in narodne osebnosti v neki politični retortni
zmešale v novo kulturno in politično snov, ki bi
tvorila jugoslovanski narod.

V naših razgovorih s srbijanskimi intelligen-
ti, kmeti in delavci smo jasno videli, kako veli-
kanske razlike v mišljenju in pojmovanju vlada-
jo med nami in njimi. To sta dva različna sveto-
va. Kolikokrat oni pri najboljši volji niso mogli
umeti naših verskih zadev, naših socialnih na-
prav, našega pravnega pojmovanja. To se je pose-
bno jasno videlo pri onih inteligentih, ki so
studirali le doma v predvojni Srbiji. Ti se niso
mogli živjeti v naše pravno in kulturno pojmo-
vanje, še manj pa v naše moralne pojme. Govo-
rili smo pač neko jugoslovanščino, razumeli smo
besede, ne pa duha. Čisto lahko pa je bilo deba-
tirata z onimi inteligenti, ki so studirali po ev-
ropskih univerzah. Tako nas je n. pr. dr. Jova-
nović, ki je studiral v Parizu, takoj razumel, go-
voril je takorekoč naš jezik, z advokatom iz Črne
gore, pa smo se težko sporazumeli, ker je vlada-
lo v njem pač pristno srbsko — črnogorsko mi-
šljenje.

Če je bilo težko politične, socialne in kultur-
ne razmere pojasniti srbijanskemu inteligentu,
koliko težje pa je to preprostemu srbijanskemu
človeku.

Bistvo vseh težav v naši državi je pač v tem,
da živimo v njej trije narodi, vsak s svojo lastno
kulturo in s svojim pojmovanjem o državi, kul-
turi, politiki, da pa mnogi merodajni faktorji no-
čejo priznati in upoštevati tega dejstva. Tako je
nastalo brez potrebe slovensko vprašanje, hrvaš-
ko vprašanje, vojvodinsko vprašanje in nastaja
tako vedno več različnih vprašanj... Hrvatje, Srbi
in Slovenci se ne morejo koristno vladati vsi po
enem kopitu, vsi po eni šabloni. Kakor ni vsak
čevelj za vsako nogo dober, tako tudi ne vsak
zakon ali vsaka odredba v naši državi za vse ena-
ko dobra in sprejemljiva. Naj navedem le en pri-
mer. Zaščita kmeta je bila v Srbiji potrebna in
koristna, pri nas Slovincih pa je napravila ogrom-
no škodo. Tu imate živ zgled, da se ne more niti
gospodarsko enako vladati po istem kopitu nas
Slovence in Srbe.

Haio! V ponedeljek na dan sejma vsi v manufakturno trgovino

Logar - Kalan
nasl. Srečko Vidmar - Kranj

kjer smo pričeli z odprodajo vsega zimskega blaga po tovarniških cenah.

— Prepričajte se! —

STRAZIŠČE

Visok obisk. Naša vas je bila zopet počašče. Na obiskom visoke osebnosti prejšnjega kranjskega glavarja gosp. Ogrina. V začetku

Klotaste odeje D. 89.
Vollene odeje D. 115
Flanel rjuhe D. 20.
Perje — puh
V največji izbiri pri

IVAN SAVNIK — KRANJ

tedna je namreč g. Ogrin prišel na obisk našem županu Križnarju. Gotovo mu je prinesel zopet veselih novic. Nekateri celo menijo, da ga je obvestil o odloku krajevne kontrole v Ljubljani, po katerem bi moral plačati g. Križnar cca 80.000.— Din za neodobrene računске zaključke iz prejšnjih let.

Novi občinski odbor je 4. t. m. prevzel posle ter se je obenem izvršila zapisnega istega. Zapisnega je vodil g. Križnar. Ne vemo pa, kako dolgo bo novi občinski odbor vezala prisega?

Jutro poroča, da se je udeležil seje bano-vinskega odbora JNS tudi naš g. Križnar. Ni se je pa udeležil samo kot poslušen mož, temveč je tudi podal svoje politično poročilo. Nekateri celo trdijo, da se je pri tej seji obravnavala tudi materijalna stran volitev; tako je baje neki poročal o stroških, ki jih je imel za nakup — glasov.

Sadjarški tečaj se bo vršil pri nas dne 11. novembra t. l. Teoretičen pouk se bo vršil od 10 do 12 ure v Šmartinskem domu, praktični tečaj pa istega dne od 2. do 5. ure popoldne na vrtu č. g. župnika Šarca. Tečaj bo vodil okrajni kmetijski referent. Vsi so v ljudo vabljeni.

ŠMARTIN PRI KRANJU

Dobrodelnemu odseku Katoliške akcije je daroval Franc Porenta iz Sr. Bitnja, bivajoč v Ameriki, 10 dolarjev. Iskrena hvala!

TRSTENIK

Veliki zvon sv. Martina je počil že pred poltetjem. Dolgo se nismo odločili, da ga spravimo v red. A sedaj smo ga pa le morali dati v reparaturo z upanjem, da bo do sv. Martina gotov. Zato smo cerkveno žegnanje preložili od 8. na 15. november. Prijatelje sv. Martina iz okolice naprošamo, da nas obiščejo še le dne 15. novembra v nedeljo po sv. Martinu.

SKOFJA LOKA

Zadnje volitve v občini Zmence so dale polno zadoščenje nosilcu liste JRZ, g. Bernik Francu, dolgoletnemu županu pred JNS režimom. Seveda so ga takrat spoznali za „protidržavni element“ in ga razrešili, čeprav je bil v vsej občini priljubljen zaradi svoje pravičnosti in ljubezni do občanov in niso imeli povoda za razrešitev. Tudi v letu 1933. pri „svobodnih“ volitvah ni bil spoznan vrednim, ker ni znal kriviti hrbta. Pri takratnih volitvah so se vzgojili vohuni, še danes jih imamo, in tudi izida niso brez častne čete razglasili. V nedeljo pa

ni bilo treba nobene straže, ker ljudstvo samo ljubi red in je tudi jasno pokazalo, kdo naj vodi občino in komu zaupa. Zanimivo je, da si nasprotniki, ki so pri volitvah leta 1933. tako „sijajno“ zmagali, niso sedaj niti liste zmogli. Čast vsem volilecem!

Podružnica Sadjarško-vrtnarskega društva je priredila v telovadnici nove šole zelo lepo in poučno razstavo svežega in vkuhanega sadja, sadnih sadik in najmodernejši način za pakovanje. — Posebno poučen je bil oddelek vrst sadja, ki najbolje uspeva pod našim gorenjskim podnebjem. Opazilo pa se je, da se javnost vse premalo zanima za take in slične prireditve.

Gosp. urednik, oprostite, ker do sedaj nisem pošiljal novic od nas, saj ste bili zaradi občinskih volitev kar v zadregi s prostorom. Vna-

IGRAČE

otroški vozički, dia-tonične in klavirske harmonike, — instrumenti, strune

IVAN SAVNIK — KRANJ

prej pa boste že dobivali in sicer prav mnogo novic, prav za prav pa le spominov na „zlato svobodo“. Imeli bomo v Skofji Loki in Stari Loki občinske volitve 6. decembra. Veste, pri nas bo župana prinesel sveti Miklavž, vso JNS bo pa „parkelj“ pobasal. Za takrat pa sami pridite po novice.

Fantje in dekleta se v pridno pripravljajo na svoj praznik 8. decembra. Popoldne se jim v Društvenem domu slovesno izroči njihov prapor v zopetno rabo, s katerim odkorakajo v cerkev k zahvalni sveti maši. Zvečer pa priredijo v dvorani slavnostno akademijo. Mladina prav je tako: Z Bogom začni svoje delo, da bo dober tek imelo.

SENCUR

Na praznik Vseh svetih je romalo mnogo ljudi na pokopališče k lepo okrašenim grobovom svojih dragih. Starejši so ob premišljevanju na neizbežno usodo — smrt človekovo, molili in prižigali lučke na grobeh. Senčurški moški zbor je ubrano zapel dve žalostinki. Lep je bil božji vrt na veliki dan, posvečen njim, ki globoko pod rušo snivajo nevzdravno spanje.

V Voklem je gorelo. V nedeljo ob pol 9. uri zvečer je osvetlil nebo krvavordeč odsev požara. V Voklem je gorel Vesov skedenj. Mrka in deževna noč je v veliki meri pripomogla, da se ogenj ni razširil na druge hiše in poslopja, ki stoje tam prav strnjeno. Reševalci so rešili, kar se je pač v naglici dalo rešiti. Zgorela pa je vsa krma za zimo. Skoda znaša okrog petnajst tisoč dinarjev. Izgleda, da je požar zanetil zločinška roka.

Delo za napredek je važna naloga vsakega društva. Med društva, ki korakajo s časom in se trudijo kar najbolj ustreči svojemu že nekoliko razvijenemu občinstvu, spada Prosvetno društvo v Senčurju. Sedaj nastaja nova kuliserija. Mojster g. Jernej Vönbberger umetniško

preureja oder, ki bo občinstvu pri bodočih predstavah nudil vse, kar je lepo in v skladu z duhom časa. — Naši igralci se z največjo vneto in marljivostjo pripravljajo za prvo igro. Kulturnim prireditvam naklonjeno občinstvo bo prav gotovo znalo ceniti ta trud in vneto in bo igralce nagradilo s številnimi obiskom njihovih predstav.

Naši izseljenci v severo-vzhodni Franciji

Mož udan pijači, odstopi za nekaj časa puršu svoje zakonske pravice Največkrat si to pravico dogovorno z ženo sama vzameta brez vednosti moža. Koliko zakonov se je že razdrlo, ker je žena ušla s puršem od moža stran. Zdaj je po mnogih rudnikih prepovedano družinam imeti purše na hrani. Prepoved je zelo umestna in vsa čast tistim rudniškim ravnateljem, ki gledajo na moralno zdravje delavcev. Povdarjam pa tudi, da niso vse družine in vsi purši taki. Krivice ne smemo delati nikomur.

Teško je purše dvigniti iz slabega okolja, da ne propadejo moralno in ne utopijo svojih sil v čezmernem popivanju. Za nekatere poskrbi francoska oblast sama, da se poboljšajo. Sem in tja po kranjski navadi pride do prete-

na rešitev prošnje, nazadnje imaš pa zopet stroške za potovanje neveste v Francijo. Teh sitnosti se premojno bojijo, če ne bi jih že več zlezlo v zakonski jarem. Skoda, da ni kje bolj blizu fara sv. Lenarta, ki o njej zlasti purši radi prepevajo: preljudi svet' Lenart, kako si ti svet, 'maš majčkeno farno, pa dosti deklet...

Izkazalo se je, da prihajajo semkaj jako dobra dekleta, ki so tudi izvrstne zakonske žene. Purša prej nisi zlepa videl v cerkvi. Zdaj kot mož bolj pridno zahaja, in na njem je videti, da je v skrbnih rokah in da je zadovoljen. Nekemu je dekle celo postavilo pogoj, da ga vzame le, če bo hodil v cerkev. Obljubil je in obljubil tudi drži, seveda v veliko „pohujšanje“ njegovih samskih tovarišev.

Kadar zaidem v purševsko družino, jim nikoli ne pozabim predlagati, naj se čimprej poženijo. „Aha, bi radi kaj zaslužili“, me dražijo. „Kar nevesto si poiščite, saj jih doma dovolj poznate, in poročim vaju zastonj“, mu objubim. Eden mi je nekoč celo ponagajal: „Gospod, vi le nas silite, naj se poženimo. Zgled nam dajte. Kadar se boste vi, se bom pa jaz tudi.“ Mistil je, da me je ugnal v kozji rog, pa sem se mu izmuznil: „Kaj ne veste, kako stoji v sv. pismu zapisano? Kristus je rekel: „Njihove besede poslušajte, po njih delih se pa ne ravnajte.“ (Dalje prihodnjič.)

Češki in angleški štofi za moške obleke, kamgarni, športno blago, lodni, hubertusi, dubli, maréngo in palmerstoni za zimske suknje v največji izbiri

IVAN SAVNIK — KRANJ

pa, celo noži se zabliskajo. V takih zadevah pa francoske oblasti ne poznajo usmiljenja. Zaporu sledi huda denarna kazen, ki se odtrguje kar pri podjetju od grešnikovega zaslužka. Ko je kazen odplačana se fant tolaži, da je njegov greh pozabljen, ko se žez 14 dni pojavijo orožniki na stanovanju, zahtevajo papirje, za slovo pa izročijo nalog: v enem tednu ali pa kar v treh dneh izgini čez francosko mejo, kamor hočeš. Nekoliko grenko je na tak način priti nazaj v domovino, kar pa je sreča velikokrat za marsikoga.

Drugi način, kako purše praviti do bolj pametnega življenja je: poročiti jih. Dobra in pametna žena je v tem slučaju zares velik dar božji in blagoslov. Sem že večkrat slišal tako in podobno sodbo: „Morali bi ga videti, ko je bil še purš. Surovina in zapraviljivec preve klase. Pa ga danes pogledite. V nedeljo gre z družino na izprehod in je kot bi ga vzel iz škatljice, zraven pa krotak kakor jagnje.“

Da, ko bi bilo dovolj dobrih nevest zanje. Z domaćinami ni nič. So preveč razvajene in tudi kako naj se razgovarja in v katerem jeziku naj učita moliti otroke? Nevesto dobiti iz domovine, iz svoje domače vasi pa zopet precej stane. Najprej vložiti prošnjo na francosko oblast, nato čakaj 6 mesecev ali eno leto

OSTANKI:
Flanele m D 4., 5., 6.-oksforta m D 5., 6.-svilenega popelina za srajce, bluze itd. D 10.-Crepe de China D 15.-inleta in kanafasa m D 10., šifona D 7.-

samo pri IVAN SAVNIK — KRANJ

Obrtništvo

VOLITVE V ZBORNICO T. O. I.

V zadnji številki je bilo na kratko razloženo, v kakem okvirju se vrše vse priprave in kdo je nosilec kardinatne liste za naš okraj pri volitvah v Zbornico T. O. I. Dnevno časopisje je te dni poročalo, da je naša lista z nosilcem g. Camernikom iz Cerkelj bila potrjena prva. Ker je, kot znano, sklenjen sporazum, ne pride druga lista v poštev. Vendar pa je zadnji dan bila vložena še ena lista za naš okraj. Iz naslova in podpisov je razvidno, da je to lista takih, ki sploh niso obrtniki, ki ne izvršujejo obrta in tudi že več let ne plačujejo obrtnega davka, nekdo je celo odjavil obrt. Voditelji odrezane Pičmanove skupine so ljudje, ki sploh ne izvršujejo obrta, po

Olympija 1936. — Vtisi Gorenjca!

(Popotne slike.)

HAMBURG-MAGDEBURG.

Nedavno smo čitali v „Slovenec“ o takozvanem jugoslovanskem prerezu. Protestira ta list proti neobjektivnemu poročanju nemških novinarjev o naši prekrasni Sloveniji, katero isti čisto prezro v svojih poročilih in je ne smatrajo kot integralen del Jugoslavije, temveč jo tako prikrito, oziroma odkrito prikazujejo kot pokrajino, ki čaka nemškega odrešenja.

Zdi se mi, da bo namen nemških novinarjev odkrit izraz nemškega nacionalizma. Predno smo odpotovali iz Berlina proti Hamburgu sem imel priiiko to spoznati pri zakonskih, kjer sem imel stanovanje. Dotična gospa mene in mojega sestanovaleca vpraša: „Ali ni Ljubljana Laibach in mesto bivše Avstrije?“ „Da!“ je bil odgovor. „Zakaj pa vi to vprašate; ali ste morda tudi vi doma iz krajev bivše Avstrije, da se zato zanimate?“ jo vprašam jaz. Pomolčala je, a kmalu odvrnila prav hitlerjansko: „Nel — Zdi se mi pa, da homo še enkrat skupaj!“ Zabolelo me je, ko sem spoznal, da nam nemška prijaznost nevarnost prinaša... Sedanji nemški sistem temeljito vzgaja v svojem neukročenem nacionalizmu. Da bi se tega duba mi vsaj malo hoteli naučiti in imeti zanimanje za svoje res rodne brate-izseljence med vsemi narodi sveta raztresene in za svoje rojake na Koroskem in Goriškem!

Tako je Berlin, kakor že preje München s svojimi venci na plošči, ki govori o neodrešeni Stajerski itd., rodil in potrdil novo spoznanje. Dolgo pot, okrog 300 km, smo imeli še pred

seboj, da pridemo iz tega velemesta v drugo velemesto — Hamburg.

Veseli smo bili, da smo na tej poti videli svetovnoznano „Olimpijsko vas“, ki je kot nekako mesto z vsemi potrebnimi uradi bila zgrajena med gozdnatimi nasadi. Tu so stanovali svetovni tekmovalci, seveda tudi naši jugoslovanski sportniki. Po igran pa so to vas spremenili v praktične svrhe v krasno urejeno vojašnico. Kar tiče vojašnic je sploh zanimivo to, da jih Nemci kaj radi postavljajo v gozdove. Ni ena sama velika zgradba, temveč cel kompleks stavb je tam med lepimi nasadi in vrtiči. Tudi vojaško službo znajo ti ljudje napraviti prijetno in bolj — človeško. Sicer pa se zdi, da je vsa država ena sama velika vojašnica, zakaj povsod je izredna disciplina in povsod veje militaristični duh, še iz cigaretnih zavrtkov, kjer dobiš najrazličnejše slike v barvah z orožnih vaj nemške armade. Tudi dekleta so „militarizirane“, saj se vidi tu in tam četa mladih Hitlerjank, ki ponosno korakajo in nosijo zastavo pred seboj, na hrbtih pa narbrtnike. Toda vsepovsod se fino obnašajo. Dvomim, da bi se naše „sportnice“ ali pa zmilitarizirana dekleta tako dostojno znale ponášati.

Zunaj Berlina smo opazili tudi eno največjih svetovnih tovarn „Siemens“, o katerih pa več piše „Slovenec“ z dne 30. okt. t. l.

Prav nič se pa ne boste čudili, da so na obeh straneh naše ceste prerazsežna polja, kot nalašč pripravna za največja letališča. In teh le-

tališč se vidi tuintam. — Da, tudi velikanske zgradbe za „Zepelinove“ zračne ladje smo videli.

Ko smo se pa odmaknili od mesteca Ludwigs-lusta, kjer smo zopet za kosilo okušali rumeni nemški krompir — seveda kaj boljšega je tudi bilo — in kjer bahajo z nekim stari gradom Mecklenburških knezov, ki pa po našem okusu ni bilo nič posebnega, smo opazili velikanske železne stolpe in zračno omrežje radijske postaje v Lauenburgu. Kako majhna je naša domačka! Toda v primeri z velikostjo nemškega naroda in malega našega naroda je tudi ta naša postaja vendarle velika in to je glavno: naša domača je!

Cesta je vedno bolj padala navzdol proti Severnemu morju. Vedno bolj so se pokazovali vplivi morske klime: puste ravnine s pustim grmičevjem. Tako je naš voz brzel navzdol, da ga je bilo težko celo zavažno postajati: „Livno“ — ustaviti. No, pa se je posrečilo, zakaj grmenje potnikov tam zadaj je bilo le močnejše — kot pa bučanje stroja tam spredaj.

Ko smo pa zagledali tretjo največjo luko sveta — Hamburg, je bil naš „lušt“ vse drugačen kot v Ludwigs-lustu — mestecu divnih pustot. Čisto razumljivo pa je to, da smo kot posteni Kranjci s svojim avtobusom nekaj ulice „za povrh“ prevozili. Predno smo dobili svoj hotel. Tu so nam postregli z mestnimi načrti in potem smo že bahali, kako se znamo hitro orientirati po tem velemestu, ki se nam je v primeri z Berlinom zdelo že kakor večje vrste vas. Tako je po — kranjsko. Mar ne?

Za voditelja kake potovalne skupine je pač najtežje, tako se mi zdi, vsem prav ugoditi glede sob v posameznih hotelih. Eden hoče

biti spodaj, druga hoče imeti sobo malo višje in z razgledom na trg, tretji zopet hoče samotariiti v sobici z razgledom na dvorišče itd. Vsak ima nekaj svojega. Da bi pa vodja mogel vsestransko vsem ugoditi — je nemogoče. Zato smo skušali potrpeti eden z drugim. Tako sva prišla s tovarišem tam doli od hotiške Save v hamburškem hotelu celo v šesto nadstropje.

Prepeljala sva se z liftom v to višavo. Za kratek čas nama je strežnik skrbel. S hotelsko ustrežljivostjo naju je hotel izpraševati odkod sva. Kur skušala sva se, kdo bo preje povedal: „Iz Jugoslavije.“ Potem pa v tej tekmi moj tovariš naju vpraša nemško radovednost in burševsko nadutost: „Ali pa imate vi pojem, kje je Jugoslavija?“ Da bi ga videli burša, kako je brzo povzel odgovor z besedami: „Kaj mislite, da smo Nemci tepci?“ — In da bi zdaj tudi naju videli kako sva želela čimpreje biti v sobi tam gori v šestem nadstropju! —

Slišali smo, da je Hamburg bajen in izredno lep ponoči, zato smo hoteli to „bajnost“ in lepoto, oziroma moralno nelepoto videti, kolikor jo pošten človek more prenesti. Oskrbeli smo si razgledni avto za ogled mesta ponoči. Zelo nazorno pa vodniki hočejo pokazati silno nasprotje med velemestno bedo in razkošjem. Pe-hali smo se po prečudno ozkih ulicah starega Hamburga, kateremu še svetlobe ne privoščiijo. Kakor je podnevi sonce skopo s svojimi žarki, tako je ponoči mestna uprava po naše štedljiva. Tako mučen vtis nam pravijo te ulice in te od davnine postavljene hiše, ki so še za živali prestaba bivališča, da se zdi kot da bi že sam bil med zavrženimi, zakaj ti ljudje so med ponižanimi in razžaljenimi...

(Konec prihodnjič.)

HALO!!!**HALO!!!**

Manufakturnih in modnih trgovin je v **Kranju** veliko ali nova je samo ena z novim blagom za moške obleke, zimske suknje, damske plašče in kostume. Nadalje dobite še vse drugo manufakturno blago res po skrajno nizkih cenah. In ta trgovina je pa pri

„BAJŽELNU“

na **Roženvenskem klancu v Kranju**

Naše perilo je priznано najboljšo, ker sami izdelujemo moške srajce, spodnje hlače, platnene moške predpasnike in moške hlače. Lastna izdelava vseh klotastih odev!

Pri nas dobite za malo denarja veliko blaga!!!

členu 8. ima pa pravico do volitev samo tisti, ki izpolnjuje osebno vse pogoje za opravljanje dotičnega obrta.

Najbolj značilno je to, kako je ta skupina pobirala podpise. Ugotovljeno je, da so pri podpisovanju predlagateljev varali ljudi s tem, češ da pobirajo podpise za Čamernikovo listo. Gotovo so se zavedali, da bi se jim znalo zgoditi marsikje, da zlete na cesto, če bi govorili resnico.

Delo in sadove teh „obrnitkov“ vsak obrtnik dobro pozna. Zato bo obrtništvo storilo svojo dolžnost in pognalo te ljudi tja, kamor so jih vse strokovne organizacije za njihovo razdiralno delo že zdavnaj zavrgle. Do 29. novembra je še čas, in naše članstvo se ne bo dalo begati z takimi ponarejenimi predstavniki, in bo dalo odločitev za listo tov. Čamernika.

Nasprotna lista sicer še ni potrjena ter upamo, da bomo brez volitev v našem okraju poslali v zbornico svojega pravega zastopnika. Prav lep dokaz, da tudi obrtništvo želi sožitja in skupnosti, je ta, da so obe tržiški zadrugi in vse štiri kranjske enoglasno sklenile in odobrile to listo, ki je tudi že potrjena. Tržič ni dal nasprotni listi nobenega podpisa, kar je znak, da so le v okolici lovili nepoučene člane, da bi jim nasadili. Sedaj je jasno vsem, ker bo tudi vsak obrtnik vedel storiti svojo dolžnost, če bo treba tudi osebno to dokazati. Pokazalo je rokodelstvo že veliko zrelosti, posebno še sedaj, ko je za obstoj tako huda borba in bo tudi sedaj pomedlo z vsiljivci in neobrniki.

Jur' s pušo

Zakaj je letos nastopila tako hitro zima? Dne 25. oktobra je v celi Sloveniji JNS zmrznila in sedaj razširja mraz okrog sebe! Sedaj bo treba ji dobro podkuriti, pa bo spet prijetno!

Lepi nauki! Cital sem, da je uprava Sokola dala ta teden stroga navodila svojim članom, kako se jim je obnašati, če se spustijo na politično poprišče. Navodilo je dobro in bi veroyal, da je prav, samo malo pozno je, malo pozno!

Stranke razpadajo. Gospod Pucelj je sentimentalni, skoro se je razjokal v zadnjem „Kmetijskem listu“, da stranke razpadajo. Tolaži se pa, da kmet še ostane. Pri tem si misli: Kmet še ostane in upam, da ga bom zopet na kak nov način potegnil. Gospod Pucelj, zdaj ste pa že prestar, da bi vam kaj gratalo! Zvonovi so nedolžni! Nekdo je v Dravski dolini zvonovom grozil, pa saj ti nimajo volilne pravice, ampak samo zvonilno in to jim pa pustimo, saj vsem enako zvonijo, pa nič ne zbirajo!

Neumešavanje v vojsko. Velike države so se organizirale, da se ne umešavajo v špansko vojsko. Meni se pa zdi, da le nekateri mešajo celo stvar in če me nos ne vara, se jim že nekaj smodil!

Položaj na fronti. Vsi gredo naprej! General Franko gre naprej v Madrid, madridska vlada gre naprej v Barcelono. Te vojske pa res ne bo konec, ko gresta obe fronti naprej! Slov. gospodar.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglaših se plača 0:50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča **Viktor Tonej** tapetnik, v hiši g. Kocbeka.

Važno! Modroce! Otomane, spalne divane itd. izvršuje solidno in po nizki ceni **Bernard Maks**, tapetnik, poleg Stare pošte, Kranj.

Mehlrana soba z dvema posteljama se odda solidnim osebam. Poizve se v upravi.

Gospodična izobražena z gospodinjso šolo. Ljubiteljica otrok. Želi mesto pri boljši družini. Naslov v upravi.

Javna zahvala. — Vsem, ki so nam ob dnevu požara 11. X. t. l. priskočili na pomoč, pomagali reševati, kar se je rešiti dalo, gasilcem iz Luž in Senčurja se najprizrejeje zahvalujemo njihovemu požrtvovalnemu delu in gašenju. Nadalje se zahvalujemo vsem darovalcem lesa, delavcem, tesarjem (mojstru Korošcu iz Češnjevka) in vsem, da se je stavba v tako hitrem času spravila pod streho. Vsem „Bog plačaj“ hvaležni Kurnikovi, Srednjavas 29, X. 1936.

Dobro vpeljana gostilno oddam za daljšo dobo v najem. Pogoji ugodni. Informacije daje Rozman p. d. Bizjak na Zg. Beli p. Preddvor.

Vajenca iz dobre hiše, močnega, zdravega sprejme P. Majdič „Merkur“ trg. železnice Kranj.

Lepo stanovanje se takoj odda v novi hiši, dve sobi s kuhinjo. Naslov v upravi.

Kupi se otroški voziček, globok, dobro ohranjen. Naslov v upravi.

Proda se mala hišica. Poizve se Struževo št. 44.

Močnega fanta, vajenega konj in kmečkega dela iz krščanske družine se sprejme takoj v službo. Naslov v upravi.

Dežnike lastnega izdelka vseh vrst dobite samo pri **dežnikarju**

Jenko Alojziju
K R A N J
poleg trgovine g. Jazbeca

Popravila se sprejemajo, izvršujem jih točno in solidno po najnižji ceni.

Naznanilo!

Cenjenemu občinstvu Kranja in okolice vljudno naznanjam, da sem otvoril v Kranju, Prešernova ulica, točilnico „Buffet pri Stankotu“.

Potrudil se bom, da postrežem svoje goste z najboljšo pristno kapljico in okusnim delikatnim prigrizkom.

Za obilen obisk se toplo priporoča

Stanko Kapušin**Tudi Vas**

vabimo, da si ogledate našo veliko zalogo vseh v železninsko stroko spadajočih predmetov. Vse naše prizadevanje stremi za tem, da se naše stranke

POSTREŽE

V NJIH POPOLNO ZADOVOLJSTVO

„MERKUR“ Peter Majdič

TRGOVINA Z ŽELEZNINO — KRANJ

Ce hočete biti dobro in poceni oblečeni in imeti zimske plašče, kakor tudi vse damske obleke po najnovejši modi, fini izdelavi in kroju kupite le v trgovini

Angela Levičnik

K R A N J — PREŠERNOVA 6

Nadalje imam na zalogi otroške obleke, predpasnike in vse ostale potrebnosti po konkurenčnih cenah.

HRANILNICA in POSOJILNICA v KRANJU

(Ljudski dom) r. z. z n. z.

Sprejema hranilne vloge in tudi vloge na tekoči račun. — Hranilne vloge se lahko vplačujejo tudi potom poštne hranilnice in so vlagateljem tozadevne položnice na razpolago.

Nove hranilne vloge se obrestujejo po dogovoru in se izplačujejo vsak čas brez napovedi.

Hranilne vloge se obrestujejo najugodneje.

Ženini in neveste!

Le dobra fotografija Vam bo trajen spomin, katero dobite pri

fotograf - J U G - Kranj

(Sedaj nasproti Savnika).

Pridem tudi na dom brez poviška cene!

Vina

Za težko delo je močno vino! Dobite ga najlažje v Centralni vinarni v Ljubljani — Frankopanska ul. 11

Pravkar dospela nova zaloga klobukov

Cene konkurenčne

Se priporoča

A. Jazbec
K R A N J

Suknje, površniki, obleke v veliki izbiri.

Na Angleškem dvoru!, je razlika štirih sekund ali ura kupljena pri B. Rangus-u v Kranju je točna. Zato kupujte ure, zlatnino, srebrnino, jedilno orodje, kristal, očala itd. itd. le pri

B. Rangus

zlatar in sodni cenilec v Kranju

ki Vam tudi vsa popravila strokovno pod garancijo izvrši, kakor ure, zlatnino, očala itd. Kupujem staro zlato, srebro in starinske predmete.

